

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada kostja otsus eduka pakkumuse väljaselgitamise kohta piiratud hankemenetluse (viitenumber EuropeAid/138143/DH/SER/AL) teises etapis, mis tehti hagejatele teatavaks 6. märtsi 2017. aasta kirjaga, milles neile teatati, et nende pakkumus ei osutunud edukaks ja leping otsustati sõlmida teise pakkujaga;
- kohustada kostjat maksma hagejatele hüvitist lepingu sõlmimise võimalusest ilma jäämise eest 240 000 (kakssada nelikümmend tuhat) eurot;
- mõista kostjalt hagejate kasuks välja karistuslik kahjuhüvitis 40 000 (nelikümmend tuhat) eurot, ja
- mõista kostjalt välja hagejate õigusabikulud ja muud hagi esitamisega seotud kulud isegi juhul, kui käesolev hagi jäetakse rahuldamata.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt rikkus kostja liidu riigihankeõigust, läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid ning finantsmäärust, kuna ta ei teavitanud hagejaid eduka pakkumuse väljaselgitamise otsusest samal ajal kui teisi pakkujaid ning keeldus järgimast ooteaega. Hagejad väidavad, et kostja tegutses vastuolus hea halduse põhimõttega, kahjustades nende õigust kasutada vaidlustatud otsuse vastu tõhusat õiguskaitselahendit.
2. Teise väite kohaselt muutis kostja mõni päev enne pakkumuste esitamise tähtpäeva tehnilisi kirjeldusi nendesse uusi tingimusi lisades. Sellega rikkus kostja finantsmääruse artiklit 112, kuna hankedokumentide muutmine toimus hankemenetluse käigus suhtlemise teel, täpsemalt pakkujatele antud selgituste kaudu.
3. Kolmandaks väidavad hagejad, et kostja tegi mitu ilmset hindamisviga, mis nähtuvad hagejatele edastatud hindamisaruande väljavõtetest ja et kostja võttis pakkumuste hindamise etapis kasutusele mitu uut ja tundmatut kriteeriumi.

6. juunil 2017 esitatud hagi – Aide et Action France versus komisjon

(Kohtuasi T-357/17)

(2017/C 269/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Aide et Action France (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat A. Le Mière)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 6. aprilli 2017. aasta otsus ja 8. augustil 2016 kätte saadud võlateade nr 3241607987 koos kõigi sellest tulenevate õiguslike tagajärgedega;
- mõista Euroopa Komisjonilt Aide et Action France'i kasuks Euroopa Liidu Üldkohtu kodukorra artikli 134 alusel välja 8 000 eurot.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et hagejal on põhjendatud huvi ja õigus esitada hagi, kuna 6. aprilli 2017. aasta otsus (edaspidi „vaidlustatud otsus“) tekitab tema suhtes õiguslikke tagajärgi.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsust on põhjendatud ebapiisavalt, kuivõrd:
 - otsus rikub Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELTL“) artiklit 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklit 41;
 - otsus ei sisalda ühtegi selget ja ühemõttelist faktilist või õiguslikku asjaolu;
 - komisjon viitab vaid lepingurikkumistele, osutamata ühelegi lepingutingimusele, mis võimaldaks need tuvastada, ega põhjenda võla suuruse kindlaksmääramise tegureid;
 - otsus on ebapiisavalt põhjendatud isegi konteksti osas;
 - Euroopa pettusevastase Ameti (OLAF) uurimised ja asjaolude kokkuvõte ei võimaldanud tal mõista tema suhtes võetud meetme ulatust.
3. Kolmas väide, et ei tal ei võimaldatud tutvuda Euroopa Komisjonile edastatud OLAF-i lõpparuandega, kuivõrd:
 - vaidlustatud otsusega rikutakse ELTL artikli 15 lõiget 3, harta artiklit 42 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele;
 - pärast võlateate väljastamist ja tasaarvestamise teel sissenõudmise otsuse tegemist oleks hagejal pidanud olema võimalik tutvuda OLAF-i lõpparuandega, et ta saaks täielikult oma kaitseõigusi teostada;
 - komisjon oleks pidanud kokku leppima dokumentidega tutvumise siseriiklikud tingimused, millel ebasoodne otsus rajaneb;
 - toetusleping nägi ette komisjoni juhtumi- ja uurimisaruannete edastamise põhimõtte;
 - komisjonil on igal juhul võimalik edastada dokument, millest on teatud lõigud kustutatud.

4. Neljas väide, et vaidlustatud otsusel puudub igasugune õiguslik alus ning sellest tulenevalt on rikutud EL toimimise lepingut, kuivõrd:

- vaidlustatud otsusega rikutakse ELTL artiklit 209 ning 25. oktoobri 2012. aasta rakendusfinantsmäärust nr 966/2012 ja 29. oktoobri 2012. aasta rakendusfinantsmäärust nr 1268/2012;
- vaidlustatud otsuse aluseks ei ole mingit kindlat, kindlasummalist ja maksmisele kuuluvat nõuet;
- hageja saadud rahalisi vahendeid kasutati täies ulatuses selle programmi rakendamise vajadusteks, mille jaoks EL-i fondidest vahendid eraldati, nagu on ette nähtud toetuslepingu „Grant Contract“ 2. lisa artiklis 14.

14. juunil 2017 esitatud hagi – Poola versus komisjon

(Kohtuasi T-376/17)

(2017/C 269/41)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 4. aprilli 2017. aasta rakendusotsus C(2017) 2104 final niisuguste igakuiste maksete peatamise pikendamise kohta, mis tehakse Poolale seoses abiga tootjarühmade eeltunnustamise jaoks puu- ja köögiviljasektoris Euroopa Põllumajanduse Tagatisefondi (EAGF) raames;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide: rikutud on määruse nr 1306/2013⁽¹⁾ artikli 41 lõike 2 teise lõigu teist lauset koostoimes artikli 41 lõike 2 esimese lõigu sissejuhatava lause ja punktiga b, kuna pikendatud on igakuiste maksete peatamist asjaolude vale tuvastamise ja õigusnormide ebaõige tõlgendamise tõttu, kuigi tingimused igakuiste maksete peatamiseks ei olnud täidetud.
2. Teine väide: rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet ja määruse nr 1306/2013 artikli 41 lõiget 3, kuna igakuiste maksete peatamise pikendamise määr on hoitud äärmiselt ebaproportsionaalsel – arvestades liidu eelarvele võimaliku finantskahju ohtu – tasemel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).